

CAM

SORAYA NAOMI

CAM

CHICAGO SYNDICATE SERIE

SORAYA NAOMI

the sky is the limit

DUTCH VENTURE PUBLISHING

Cam

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2020 Dutch Venture Publishing

Auteur: Soraya Naomi

Oorspronkelijke titel: *For Cam*

Omslagontwerp: Jen Minkman

Omslagbeeld: depositphotos.com

Vertaling uit het Engels: Jacodine van de Velde

Tekstredactie: Tamara Haagmans & Cathinca van Sprundel

Eerste uitgave januari 2020

ISBN 978-94-63988-53-7

NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK 1

CAMILLA

Een warm zomerbriesje streelt mijn wang als ik mijn auto uitstap en naar het pakhuis van het syndicaat loop. Het is een oud gebouw van bruine bakstenen, gelegen aan de noordkant van Chicago dat wordt gebruikt voor opslag en het vasthouden van gevangenen.

‘Weet Adriano dat je hier bent, Cam?’ vraagt de soldaat bij de deur.

‘Ik ben je Capo en ik wil Santino spreken, dus *ik* neem Adriano wel voor mijn rekening. Open die deur.’

Hij gehoorzaamt en volgt me naar de eerste cel aan de linkerkant.

‘Ik heb de opdracht gekregen het Adriano te laten weten zodra we je hier zien,’ meldt hij schuldbewust.

Uiteraard hebben ze van Adriano de opdracht gekregen me te beschermen met hun leven, maar hij is wel heel overbeschermend geworden nu hij samen met Luca en James zijn nieuwe Montesi Syndicate opbouwt. En ik sta aan zijn zij, waanzinnig blij dat we eindelijk samen kunnen zijn sinds onze levens vier weken geleden drastisch veranderden toen we Club 7 hebben geplunderd en van Dikke Sal hebben afgenomen.

Enerzijds heb ik alles wat ik wilde: Adriano. Anderzijds bevinden we ons in een onstuimige wereld waar we constant leven met de dreiging van de dood. Met macht komen tevens diverse vijanden.

Nooit had ik kunnen vermoeden dat mijn leven zo zou gaan lopen. Meer dan drie jaar geleden werd ik gekidnapt door Dikke Sal, de voormalige eigenaar van Club 7; een legale nachtclub en een illegale ondergrondse seksclub in de Loop in Chicago. Maar met de hulp van zijn werknemer, Santino, ben ik gevlucht van Sal, wat er uiteindelijk toe leidde dat ik in het hoofdkwartier van de stripclub van het syndicaat kwam te werken, waar ik Adriano Montesi ontmoette. En vanaf dat moment raakten onze levens op onverklaarbare wijze met elkaar verbonden. Vanaf de eerste dag dat ik hem zag, plaagde hij me en zat hij achter me aan, maar lange tijd waren we slechts vrienden omdat hij zo'n typische rokkenjager was, een manhoer, en ik wist dat het niet slim was om een verhouding met hem te beginnen. Toch, ondanks zijn losbandige manier van doen, viel ik hard en snel voor hem en zijn jongensachtige charme. Hij is een gevaarlijke man om verliefd op te worden, maar toch deed ik dat.

Helaas dwong mijn verleden me achttien maanden later die baan en Adriano te verlaten. Maar het syndicaat en Adriano vonden me en toen kwam ik erachter dat James, de voormalige baas van het syndicaat, mijn vader is. Ik ben opgegroeid bij mijn moeder, die twaalf jaar geleden toen ik zestien was, overleed aan kanker en ik heb nooit iets over mijn vader geweten.

Mijn vooruitzichten veranderden van het een op het andere moment en ik besloot die kans te grijpen om sterker te worden. Ik wilde nooit meer arm, zwak of alleen zijn. Ik werd toegelaten tot het syndicaat en kreeg uiteindelijk mijn wraak tegen degene die me had gekidnapt, Dikke Sal, toen hij probeerde het syndicaat op eigen terrein aan te vallen door drugsdeals te verprutsen. In Chicago beheert het syndicaat *alle* drugshandel.

We vielen Club 7 binnen en namen het over. Vervolgens kondigde Adriano aan dat hij door James tot baas van het syndicaat was benoemd.

In de tijd dat James de baas was, was het voor ons moeilijk om samen te zijn, want James wilde niet dat leden een persoonlijke relatie met elkaar kregen, vooral niet met zijn dochter. Maar hij merkte dat Adriano en ik niet bij elkaar uit de buurt konden blijven en hij zag tevens een kans om met pensioen te gaan. Als Adriano de baas was, zou hij dezelfde macht hebben om me te beschermen als James had gehad. Dus zette James een stap terug en nu is Adriano de Capo crimine van het syndicaat, of dat nu is wat hij echt wil of niet.

'Ik heb dit allemaal voor jou gedaan.'

Eindelijk kunnen we openlijk samen zijn, maar ik ben de laatste tijd zelf ook een druk dametje geweest. Ik heb een spoedcursus maffialid gekregen: schietlessen, zelfverdedigingslessen, gevechtslessen. En ik leer ook Italiaans, want als we in het openbaar spreken, gaan we vaak van het Engels over op het Italiaans om anderen buiten te sluiten.

Hoewel ik in eerste instantie verdoemd was doordat alles in een vliegende rotgang ging, heb ik inmiddels mijn maffialeven geaccepteerd. In het dagelijks leven heb ik geen tijd om stil te staan bij de barbaarsheid waarmee ik tegenwoordig wordt omringd, wat eigenlijk wel positief is omdat het me harder heeft gemaakt. Ik ben niet langer dat bange en eenzame meisje. Ik ben een Capo en de geliefde van de baas.

Dus, mijn leven als een maffialid is officieel begonnen. Mijn leven met Adriano Montesi is begonnen, een leven van dood en verderf, een hervonden familie en de enige man die ooit mijn hart heeft gestolen.

Santino is echter een heikel punt. Zonder hem zou ik nooit aan Sal zijn ontsnapt en de kans hebben gekregen dit leven met Adriano te leiden. Maar Adriano begint zich te ergeren aan mijn schuldgevoel over Santino's gevangenschap. Dat is de reden dat

ik hier ben bij het pakhuis waar Adriano hem heeft laten opsluiten tot we meer informatie over hem hebben achterhaald en we kunnen inschatten of hij wel of niet gaat praten als we hem laten gaan.

Als we de deur bereiken, haalt de soldaat hem van het slot. 'Ik wacht hier direct buiten de deur,' meldt hij.

'Prima.' Ik wuif zijn opmerking weg aangezien ik allang wist dat hij me nooit alleen zou laten met een gevangene.

Santino zit op een bed, niet geboeid zoals ik heb verzocht en hij komt overeind als ik binnenstap. 'Camilla!'

Hij lijkt aan de betere hand te zijn. Zijn lange, donkere haren zijn met een *man bun* uit zijn gezicht gebonden en hij ziet er schoon uit. We hebben goed voor hem gezorgd en hem genoeg voedsel en medicijnen gegeven.

Hij was Dikke Sals lijfwacht en ik verleidde hem zodat hij me hielp te ontsnappen. Plichtsgevoel dwong me vervolgens om hem te helpen toen we de club aanvielen en hoewel hij gevangen werd genomen, heeft Adriano hem op mijn aandringen in leven gehouden. Maar ik weet dat Adriano Santino niet mag: hij denkt dat Santino me heeft geholpen omdat hij verliefd op me was, al denk ik dat er meer achter zat. Hoe dan ook, ik laat het syndicaat Santino niet gewoon vermoorden als hij geen bedreiging voor ons vormt.

'Santino, hoe gaat het met je?' Ik gebaar naar de zijkant van zijn hoofd. De plek is bijna genezen. Sal heeft zijn oor afgesneden toen hij erachter kwam dat Santino me geholpen had te ontsnappen.

'Niet geweldig...'

De stilte is ongemakkelijk als hij me in zich opneemt.

'Wie ben je, Santino?'

Hij knijpt zijn bruine ogen tot spleetjes. 'Wat bedoel je?'

'Als ik je vrijlaat, naar wat voor leven ga je dan terug?'

Zijn wenkbrauwen schieten tot zijn haargrens en hij zet een stap dichterbij. 'Laat je me gaan? Ik zou terug naar huis gaan,

naar de Loop. Maar hoe zit het met jou? Je hebt me geholpen, Camilla, maar nu begeef je je hier tussen mijn gevangennemers. Ben je een van hen? Ben jij deel van het Chicago Syndicate?’

Ik negeer zijn vragen. ‘Als we je laten gaan, kan ik er dan zeker van zijn dat je ons niet aangeeft?’

Santino bestudeert me met een berekenende blik. ‘Want ik weet dat dat mijn dood zou betekenen.’

‘Dat klopt. Je zult nooit aan ons kunnen ontsnappen als je praat.’

‘Ik realiseer me dat jullie overal zijn. Het syndicaat heeft in een avond Sals hele zaak overgenomen. Ik ben niet zo stom daar tegenin te gaan. Ik weet hoe machtig jullie zijn.’

‘Dan weet je ook dat we je weer kunnen, en zullen, vinden als je ons verradt.’

Met een bleek gezicht deinst hij terug. ‘Dat weet ik. Dus zijn jullie van plan me vrij te laten? Want ik heb opgevangen dat ze me vanavond terug naar Club 7 brengen.’

‘Ik doe geen beloftes, maar ik zal het met de baas bespreken en het je laten weten. Maar, als een van de soldaten belastende informatie over je ontdekt, heb ik het niet meer in de hand.’

‘Waarom niet? Bescherm je jezelf, het syndicaat of Adriano Montesi, Camilla?’ vraagt hij ineens, zijn voorkomen veel wreder. ‘Je moet je realiseren waar je je mee inlaat. *Hij* is de baas en *jij* bent zijn minnares. Maar als hij genoeg van je heeft, wat gebeurt er dan met jou?’

Ineens begint mijn bloed te koken en word ik afwerend. ‘Geen woord tegen mij over Adriano.’ Voordat hij onder mijn huid kan kruipen, loop ik weg. ‘Sluit hem op,’ beveel ik, waarna ik naar mijn auto ga.

Santino is de joker in het spel, wat hem tot een risico maakt. Niet goed wetend wat ik met hem aan moet, besluit ik het werk achter me te laten en naar de Astoria Tower te rijden om te douchen en me om te kleden om naar mijn ware liefde te gaan.

MIJN CHAUFFEUR, David - die eerst mijn bewaker was en weer aangesteld is omdat Adriano voor mij niets minder dan het hoogste kaliber bescherming accepteert - manoeuvreert de auto door de drukke straten van de Loop terwijl Fallon en ik achter in de auto zitten. We gaan naar onze mannen, die we de laatste tijd zelden zien, in hun nieuwe club.

We haasten ons de auto uit en gaan via de achteringang naar binnen. De bewakers kennen ons en een van hen volgt ons de gang door naar de dubbele deuren, waar ik de bas van de muziek al voel dreunen. Twee andere bewakers verlenen ons toegang terwijl ze hun oortjes aanraken. Waarschijnlijk laten ze Adriano weten dat we zijn gearriveerd.

De grote, schitterende en moderne plek is afgeladen en de beat dendert tegen mijn trommelvliezen. Ik loop om de glazen bar die de gehele rechterwand beslaat en kijk naar de mensen die midden in de ruimte op een wit met zwart betegelde dansvloer aan het dansen zijn. Op een verhoogd podium staat een dj te draaien en door de ruimte verspreid, zijn er ook kleinere verhoogde platforms waarop professionele dansers bezig zijn. De lichtjes van tientallen gouden kroonluchters die aan het ruim vier meter hoge plafond hangen, dansen over de mensen heen als ze zich bewegen. Aan het eind is een zwarte trap die naar de overhangende eerste verdieping leidt, waar Adriano's kantoor zich bevindt in een van de vier rechte gangen die in een vierkant met elkaar zijn verbonden.

'Daar zijn ze.' Fallon heeft binnen enkele seconden nadat we de bar bereiken, Luca en Adriano opgemerkt.

Adriano springt in het oog als een of andere duistere engel terwijl hij langzaam en rustig de mensen om hem heen in zich opneemt. Mijn blik landt op hem en mijn hart stroomt over van een gelukkig gevoel. Onmiddellijk draait hij zijn hoofd om en vindt mijn gezicht in de menigte. Gedurende een lang moment

bestudeert hij me uitgebreid en stuurt dan een foute grijns mijn kant op voordat hij naar me toe slentert.

Vrouwen gapen hem aan en een blokkeert ergerlijk genoeg zijn weg, maar hij stapt vakkundig opzij en negeert haar terwijl zijn blik ervoor zorgt dat ik aan de grond genageld sta, me vastpint in al zijn eenvoud.

Adriano's indrukwekkende, ruim een meter tachtig lange postuur straalt macht en zonde uit en aangezien hij normaal gesproken geen jasjes draagt, vind ik het geweldig hem in zijn verleidelijke zwarte smoking te zien, die zijn gespierde lichaam absoluut niet verbergt. Combineer dat met zijn donkere, rommelige haar dat nooit netjes blijft zitten en ik voel me nu net zo zeer tot hem aangetrokken als op de dag dat we elkaar voor het eerst ontmoetten. Een warm gevoel nestelt zich in mijn onderbuik als zijn blik over mijn lichaam glijdt. Zijn lippen krullen op tot een ondeugende grijns als hij de afstand tussen ons dicht en dan is het slechts hij en ik, ook al zijn we omringd door zovelen.

Met elke dag die voorbijgaat, kan ik er maar niet over uit hoe verbonden ik me voel met deze man. De man die permanent in mijn hart leeft.

HOOFDSTUK 2

ADRIANO

*A*ls je me vermoordt, ben je zelf ook dood,' zegt Dikke Sal, met een pols geboeid aan een stang van het bed in een verlaten kamer in de ondergrondse verdieping van Club 7.

Luca en ik staan voor hem, gekleed in onze smokings. Ik neem een laatste hijs van mijn sigaret en schiet het stompje weg.

'O, vage dreigementen, daar hou ik wel van,' spot ik en ik wijs met mijn duim naar Sal terwijl ik Luca grijnzend aankijk. 'Ik zit bij de maffia. Ik ben eraan gewend om over mijn schouder te kijken. Heb je niets beters dan dat? Dat ik zelf ook doodga?'

Sals lippen krullen op in een alwetende glimlach. 'O, nee, er is meer. Als ik sterf, gaat iedereen die belangrijk voor je is eraan: Carmine, Mary, Luca. Maar je hebt slechts één grote zwakke plek en inmiddels is bekend wie ze is. Dus het beeldschone, onschuldige meisje Camilla zal niet sterven. Nee, ik heb ervoor gezorgd dat zij blijft leven. Elke vijand van je zal haar in haar kont neuken en haar gebruiken alleen al omdat ze jouw hoer was.'

In een flits geef ik een brul als van een gekooid dier, gris mijn Smith & Wesson uit mijn broekband en duw het eind van

de loop tegen zijn voorhoofd. Als iemand haar naam ook maar noemt, ben ik in een niet te stoppen fractie van een seconde over de zeik. Helaas moet ik, als de baas, leren die reactie te temperen. Maar waar het op Cam aankomt, lijkt dat onmogelijk.

‘Ik kan je verdomme twee dingen garanderen. Eén, het is stom van je om mij op te juten door over haar te beginnen. Twee, niemand bedreigt Cam, dus jij bent dood. Ik strijd namelijk niet tegen problemen; ik elimineer ze.’ Dan haal ik de trekker over terwijl ik zijn arrogante blik vasthoud.

‘Nee!’ protesteert Luca. ‘Er was iets aan die zelfvoldane kop en zijn woorden waardoor ik hem verder wilde ondervragen, Adriano.’

‘Nou, ik denk niet dat hij je nog antwoord zal geven.’ Ik stop mijn wapen terug en loop de deur uit, waar twee bewakers staan te wachten. ‘Dump het lichaam.’

Ze knikken als Luca en ik verder de gang inlopen naar de lift.

‘Oké. Dus, misschien reageerde ik een beetje overdreven,’ geef ik toe als we eenmaal in de lift staan.

Luca geeft me een gespannen lachje. ‘Een beetje dan misschien. Maar Dikke Sals houding heeft me al niet aangestaan vanaf het moment dat we hem gevangennamen. Dat gezegd hebbende, de komende weken moeten we voor iedereen extra bewaking regelen.’

‘Dat is prima. Maar luister, Sal mag dan misschien een reserveplan paraat hebben gehad voor het geval hij dood gevonden zou worden; het is niet iets wat we niet aan kunnen. We hebben alles afgedekt. Ik heb je verteld dat die lui die ons bij de laatste drugsdeal in de haven in de gaten hielden Wade’s mannen waren en dat was alleen maar omdat Wade meer informatie over ons wilde. En we weten ook dat het enige probleem tijdens de inval kwam door een storing in het systeem; dat is waarom de lichten uitgingen en ik Cam kwijt-

raakte. Niemand anders dan Henry had toegang tot het systeem.'

Luca knoopt zijn jasje open. 'Toch, met alle recente veranderingen in het syndicaat moeten we alle nieuwe klanten en Capi nog eens checken. We vertrouwen voorlopig niemand en nemen geen nieuwe mensen aan.'

De liftdeuren openen zich in de gang bij de achteringang van de nachtclub.

'Dat ben ik met je eens. We kunnen het morgen bespreken als we alle plannen voor de nieuwe hiërarchie aan de rest van het syndicaat voorleggen. Maar nu wil ik bij mijn meisje zijn.'

Ik duw de hendel naar beneden van de massieve dubbele deuren naar mijn nieuwe imperium: de populairste nachtclub in Chicago, Club 7, die zeven avonden per week geopend is van negen uur 's avonds tot drie uur 's nachts. Maar ik ben geen eenvoudige clubeigenaar. Nee, ik ben een meedogenloze maffiamaan die deze kans heeft gegrepen. Ik ben sinds een maand de Capo crimine oftewel de baas van het Chicago Syndicate, sinds ik de club ben ingevallen. En ik ben enkel en alleen de baas geworden om bij Cam te kunnen zijn.

'Ik hou van je, Cam. Ik hou van alles wat je bent en alles wat je zult zijn.'

'Ik hou ook van jou en ik beloof aan je zij te zullen staan.'

Voorheen was ik Capo oftewel kapitein onder James' regime. Vanwege alle veranderingen en mijn drukke schema heb ik Cam de laatste tijd nauwelijks gezien, dus reikhalzend scan ik de enorme ruimte op zoek naar haar vertrouwde gezicht.

'Zie je ze?' vraagt Luca, net zo popelend om zijn vrouw Fallon, die hier samen met Cam heen komt, te kunnen zien.

'Luca, Adriano.' De manager van onze seksclub, Tez, die ook het nieuwste lid van ons syndicaat is, komt onze kant op gelopen. 'Er zijn een aantal mensen die jullie willen ontmoeten.'

Ik negeer hem en lach als ik een prikkeling in mijn nek voel

en me omdraai om Cam samen met Fallon aan de bar te zien zitten.

‘Er is op dit moment maar één iemand die ik wil zien,’ zegt Luca tegen Tez, ‘en dat is mijn vrouw. We spreken onze gasten later wel.’

Ik beweeg me al door de mensenmassa heen en Luca volgt me op mijn hielen.

Gezeten op een barkruk, en ze ziet er absoluut lekker uit in een strak, crèmekleurig jurkje dat tot op haar knieën valt, zie ik mijn Cam.

‘Adriano!’ Een of andere roodharige die ik niet herken, blijft vlak voor mijn neus stilstaan, maar ik stap om haar heen zonder mijn ogen van mijn doelwit af te halen.

‘Hé.’ Ik sla mijn armen rond Cams middel en druk mijn lippen op de hare. Dan begroet ik Fallon, die naast Cam staat. ‘Je ziet er mooi uit, Fallon.’ Ik kus haar wang.

‘Dank je wel,’ reageert Fallon terwijl Luca haar tegen zich aantrekt en iets in haar oor fluistert, waardoor ik mooi een momentje alleen heb met Cam.

‘En jij ziet er niet te geloven verrukkelijk uit.’ Ik laat mijn hand over haar ruggengraat glijden en spreid mijn vingers vlak boven de aanzet van haar kont.

‘Jij ook in je smoking.’

Haar betoverende bruine ogen lopen over van lust als ik haar naar voren trek en haar mond weer verover. Hongerig raken onze tongen elkaar en mijn pik komt tot leven als ze haar borsten tegen mijn torso duwt. Ik haal mijn vingers door haar kastanjebruine haren die achter haar oren zijn gestoken en word steenhard door haar te voelen en te proeven. Ik verbreek onze kus voordat ik haar hier ter plekke neem.

Met een broeierige lach likt ze haar lippen. ‘Ik heb je gemist. Ik heb je vannacht niet eens thuis horen komen.’

Ik wrijf met het kussentje van mijn duim over haar delicate jukbeen. ‘Ik wilde je niet wakker maken; je zag er zo vredig uit.’

De hele nacht heb ik liggen kijken hoe ze lag te slapen, terwijl ik me ondertussen druk lag te maken over onze nieuwe posities.

‘Maak me de volgende keer maar wel wakker. Ik hou er niet van als ik je een hele dag niet zie.’ Haar vingertoppen glijden over mijn baard.

‘Zal ik doen, liefje. En ik beloof dat we meer tijd voor elkaar hebben zodra de nieuwe zaak loopt.’

‘Oké. Wat heb je met Sal gedaan?’

Precies op dat moment trekt Luca zijn beide wenkbrauwen op en kijkt me aan, me aansporend haar antwoord te geven.

‘Ik heb hem gedood,’ zeg ik.

Cam merkt Luca’s ongenoegen op en kijkt van mij naar hem. ‘Waarom heb je hem ineens vermoord?’

‘Omdat hij jou bedreigde.’ Ik leun dichterbij haar toe. ‘We hebben het er later wel over, niet hier en nu.’ Ik geef Luca een blik om hem duidelijk te maken dat hij het niet moet hebben over de prijs die Sal op mijn hoofd heeft gezet en hij pikt de boodschap feilloos op.

Cam laat het er verder bij zitten. ‘Dus, heb ik je voor mezelf vanavond?’

‘Dat was het oorspronkelijke plan,’ ik verstevig mijn greep op haar haren, ‘tot ik hoorde van je tripje naar het pakhuis, waar ik niet bepaald blij mee ben.’

Ze ziet er berouwvol uit en lijkt niet eens verrast te zijn dat ik er al van op de hoogte ben. ‘Luister, ik was van plan het je te vertellen, maar jij was de hele ochtend heel druk bezig.’

‘Wat heb je met Santino besproken?’

Ze schudt haar hoofd, waarna ik mijn greep loslaat en haar lokken achter haar oren stop om vervolgens diep in te ademen. Hoewel het me niet aanstaat dat Cam er in haar eentje op uit gaat; ze is een Capo. En dit gedrag zou ik van iedere andere Capo accepteren. De eerste problemen met onze nieuwe posities steken dus blijkbaar de kop al op. Ik word buiten proportie onrustig als ik niet vierentwintig uur per dag op de

hoogte ben van Cams doen en laten. Soms wou ik dat ik haar in mijn loft kon opsluiten. Aan de andere kant windt Cams wilde kant me stiekem ook verdomd veel op. Ze is een veerkrachtige vrouw, een goede Capo - geschikt om aan mijn zijde te staan - en ik ben extreem trots op haar. Maar elke dag dat ik meer van haar ga houden, groeit mijn angst om haar kwijt te raken.

‘Besproken?’ spuugt ze me nijdig toe. ‘Ik heb helemaal niets *besproken*. Ik heb alleen gevraagd wat hij zou doen als ik hem vrijliet.’

Ik graai met mijn handen naar mijn haren. ‘Cam, ik laat hem niet gaan.’ Ze staat op het punt iets te zeggen, maar ik voeg eraan toe: ‘Nog niet in ieder geval. Er klopt iets niet. Zijn gegevens zijn brandschoon en veel te makkelijk te achterhalen. Het lijkt te perfect. Je weet al bij voorbaat dat er iets gaande is als iemands achtergrond makkelijk op te vragen is of als iemand te perfect lijkt te zijn. Net als bij Luca en mij. Hij is niet wie hij beweert te zijn; dat is onmogelijk.’

Met een verslagen uitdrukking kijkt ze mijn kant op. ‘Oké dan. Hij houdt toch zijn kaken stijf op elkaar. Hij zei dat je hem hierheen zou verplaatsen.’

‘Nou, ik wilde ook met hem praten, maar heb geen tijd om naar het noorden te rijden. We hebben het morgen nog over hem. De kans bestaat dat we hem moeten elimineren, Cam.’

Tot mijn opluchting protesteert ze niet en ik besluit haar niet te hard aan te pakken voor het feit dat ze op eigen houtje naar Santino is gegaan. Ik heb al lang geleden geleerd dat ik Cam wat ruimte moet geven om zichzelf te kunnen zijn. Als ik haar te veel regels opleg, wordt ze oncontroleerbaar. Maar ik kan op andere manieren behoorlijk overtuigend zijn.

‘Wat je kleine uitstapje betreft; misschien heb je straf verdiend.’ Ik verander het onderwerp weer terug.

‘Waarom? Vind je dat ik de baas ongehoorzaam ben geweest?’ reageert ze plagend.

En zo makkelijk weet ze korte metten te maken met al mijn ongenoegen en brengt ze me tot rust zoals alleen zij dat kan.

Ik grijp haar kont beet en trek haar van de kruk af tegen me aan. 'Ja, en ik zal je straffen op de manier die ik wil.'

Ze kijkt van onder haar wimpers naar me op en grijnst. 'Wanneer?'

'Iemand in aantocht,' waarschuwt Luca me.

Helaas worden we onderbroken voordat ik Cam antwoord kan geven en ik laat haar los.

Tez komt met een verontschuldigende uitdrukking op ons afgelopen. 'Het spijt me, maar de investeerders vertrekken binnen nu en een uur, dus als je ze wilt spreken...'

Ik vang Luca's blik en knik. 'Geef me een minuutje.' Dan zeg ik tegen Fallon en Cam: 'We moeten ze even spreken.'

Allebei lijken ze teleurgesteld, maar toch zegt Cam: 'Dat begrijp ik.'

'Waar is je pistool?' vraag ik.

'In mijn tas,' reageert ze hoogmoedig.

Met een lach geef ik haar een klap op haar kont. 'Veel plezier met Fallon. Blijf en dans in ons gezichtsveld.' Ze weet dat ik er niet van houd dat ze hier is als ik geen oogje in het zeil kan houden.

Cam knikt. 'Doen we. Als je tijd hebt, zoek ons dan op in de menigte.' Ze neemt Fallons hand in die van haar en zonder een afscheidszoen vertrekt ze richting de dansvloer.

Ik staar haar na terwijl ze me verlangend achterlaat.

'Die twee hebben veel te veel invloed op elkaar,' merkt Luca met een glimlach op voordat we ons naar de trap begeven om zaken te gaan doen. Dan voegt hij eraan toe: 'Adriano...'

'Ik weet het,' ben ik zijn verzoek al voor. We passeren een lijfwacht en ik draag hem op: 'Ik wil twee bewakers die Fallon en Cam geen seconde uit het oog verliezen. Zorg ervoor dat niemand ze lastigvalt of met zijn tengels aan ze komt.'

Hij bevestigt mijn opdracht als Luca en ik verder lopen naar

mijn kantoor om onze vier potentiële investeerders te ontmoeten.

Helaas houden de zaken me tot drie uur 's ochtends in Club 7. Ik zou de nacht daar kunnen doorbrengen, maar ik slaap iedere nacht thuis. Zelfs al is het maar voor een paar uur, want ik kan niet meer zonder Cam slapen. Ik stap nog liever in mijn auto om uren te rijden om een uur met Cam te kunnen slapen dan dat ik blijf waar ik ben en probeer een goede nacht slaap te bemachtigen.

SLECHTS EEN PAAR uur voor zonsopgang arriveer ik in mijn ruime appartement met zijn stenen, klassieke elementen op de negenendertigste verdieping van de Astoria Tower in het zuidelijke deel van de Loop. Nadat ik mijn sleutels op de bar van mijn open keuken heb gegooid, die uitkijkt op de woonkamer en is gericht op de vijftientig inch tellende tv die aan de stenen muur hangt, haast ik me de zwevende trap op die zich over een kant van het appartement uitstrekt naar een tussenverdieping die we als onze slaapkamer gebruiken en uitkomt op een terras.

Cam ligt in ons bed te slapen, dus ik trek mijn kleren uit in de aangrenzende bruine marmeren badkamer voordat ik het dekbed optil en glimlach als ik zie dat ze op haar zij in mijn witte overhemd ligt. Behendig trek ik het overhemd uit en zie dat ze daaronder naakt is. Omdat ik mezelf niet kan inhouden, bijt ik in de aanzet van haar billen, waarop ze kreunt. Ik kruip achter haar het bed in en sla mijn arm om haar middel, haar dicht tegen me aantrekkend. Haar weelderige kont drukt tegen mijn kruis en mijn pik steigert. Het zoete aroma van haar vanilleparfum dringt mijn neusvleugels binnen, verleidt me, en ik laat mijn tong over de gevoelige huid achter haar oor gaan.

'Cam...' fluister ik tegen haar oorschelp.

Fuck. Ik ben keihard, maar ze murmelt slechts wat. Ik wrijf

over haar buik en duw mijn neus in haar haren. Ze is uitgeput, dus ik laat haar slapen, ook al zou ik haar heel graag in haar kont willen neuken. Traag laat ik mijn hand omhooggaan om haar borst te omvatten. Dan trekt de vermoeidheid aan me en val ook ik in slaap, nu ik weet dat ik thuis ben met Cam in mijn armen.

DE OCHTEND BREEKT veel te snel aan.

Als Cam en ik wakker worden, moeten we ons haasten en rijden we noordwaarts naar het hoofdkwartier om de nieuwe hiërarchie van het Chicago Syndicate aan te kondigen.

Met onze vingers verstrengeld stappen we het drie verdiepingen tellende huis binnen dat het centrale punt van onze onderneming is. Op de eerste verdieping bevinden zich mijn kantoor en een stripclub waar de mannen zich kunnen ontspannen. Op de tweede verdieping zijn twee privékamers.

We zijn stil als we de trap oplopen en beseffen dat dit de eerste keer in het hoofdkwartier is in onze nieuwe rollen.

‘Ben je er klaar voor?’ vraagt Cam als ik naar de deurklink reik.

‘Ja, zolang jij aan mijn zijde staat.’

Haar lippen krullen op tot een welgemeende glimlach die al mijn zorgen uitwist. Dit was het doel. Om samen met haar te zijn, ook al betekende dat dat ik de rol van Capo crimine van James moest overnemen. Hoewel ik nooit de baas wilde zijn: voor Cam doe ik het. Alleen voor Cam.

Ze leunt naar voren en strijkt wat haarplukken die over mijn voorhoofd zijn gevallen naar achteren. ‘Ik ga nooit ergens anders heen.’

‘Ik ben niets zonder nou,’ fluister ik tegen haar lippen.

‘Als je dat maar weet,’ reageert ze met die hese stem waar ik inmiddels zo dol op ben.

Onze monden vinden elkaar voor een korte kus voordat ik me omdraai. 'Laten we het team dan maar eens op de hoogte gaan brengen.'

Als we de met mahoniehouten meubels ingerichte kamer binnen komen, staan de andere leden, inclusief Luca, James, Carmine en een tiental Capi al op ons te wachten.

Met tegenzin laat ik Cam los als ze naast Luca plaatsneemt voor mijn bureau, dat eerder aan James toebehoorde.

'Heren en dame, goedemorgen.' Ik claim mijn stoel en kom direct ter zake. 'Na de inval op Club 7 heb ik jullie op de hoogte gebracht van enkele veranderingen binnen het syndicaat. Samen met onze voormalige baas, James, hebben we de nieuwe hiërarchie vastgesteld. Zoals gezegd ben ik jullie nieuwe Capo crimine en hoogste in rang. Luca is nog steeds de onderbaas, tweede in rang, en rapporteert rechtstreeks aan mij. Mijn broer, Carmine, is mijn nieuwe Consigliere en derde in rang. Carmine is advocaat en onder begeleiding van James zal hij de perfecte raadsman zijn. Alle Capi zijn nu vierde in rang. De huidige Capi behouden hun positie en sturen rechtstreeks alle soldaten aan. Cam is nu officieel een Capo.' Ik bestudeer alle gezichten en zie een aantal verraste reacties met betrekking tot Cam, maar de meesten verbergen het. 'Laat het duidelijk zijn dat ik verwacht dat iedereen Cam als een gelijkwaardige Capo behandelt.'

Ze zal niet daadwerkelijk als een gelijke worden behandeld, want voor mij is ze het meest belangrijke. Toch voel ik de behoefte hen op te dragen Cam te beschermen in deze eerste fase van het proces om baas en Capo te worden, terwijl we ook geliefden zijn binnen het syndicaat. Het is een hachelijke situatie waarin ik voor elkaar moet zien te krijgen dat ik alle Capi tevreden houd zonder dat ik Cam voortrek.

'De dagelijkse gang van zaken waarbij iedere Capo zijn eigen toegewezen gebied heeft om drugs te verkopen, zal net als altijd doorgaan. Maar er is een grote verandering: ik ga de stripclub in dit huis sluiten. Zoals jullie weten, zijn Luca en ik de eigenaars

van Club 7. Alle ontspannende activiteiten zullen nu plaatsvinden op de ondergrondse verdieping van Club 7. Logischerwijs is het makkelijker en ik wil daar geen vreemden, strippers of anderen meer hebben. De seksclub zal een privédeel krijgen voor mijn soldaten en we ontmoeten nieuwe kopers daar, niet hier. Het hoofdkwartier zal voor alle leden beschikbaar blijven voor verblijf en dit zal nog steeds onze voornaamste veilige plek zijn. Echter, belangrijke ontmoetingen en drugshandel zullen plaatsvinden in de seksclub, zodat we niet meer constant heen en weer hoeven te rijden. Onthoud dat dit een nieuwe wereld is voor ons. We kunnen niemand buiten ons syndicaat vertrouwen. Zijn er vragen?’

‘Hebben we al nieuwe drugskopers?’ vraagt een van de Capi.

‘Ja. We moeten ervoor zorgen dat we een voorraad cocaïne in de seksclub hebben, want de afgelopen vier weken hebben we daar voor een fortuin verkocht. De soldaten die in de Loop werken zullen het drukker krijgen, aangezien mijn klantenkring daar groeit. Wat betreft de seksclub zelf, die ben ik momenteel aan het herstructureren. Ik heb een manager aangenomen en ik moet legale meisjes zien te vinden die voor ons kunnen komen werken, professionele meisjes, maar dat blijkt lastig te zijn. Ik ben niet geïnteresseerd in het kopen van slavinnen of van plan betrokken te raken bij mensenhandel zoals Sal deed. Dat is waarom ik de tweede ondergrondse verdieping, waar de vechtklub en een of andere BDSM-club zich bevonden, heb gesloten. De seksclub is een chique gelegenheid en zal dat ook blijven. Maar totdat ik betrouwbare en discrete escortdames heb gevonden, kan ik niet meer klanten in de seksclub aannemen. Op het moment zijn de meisjes van onze stripclub daar aan het werk, maar die zijn niet elegant genoeg. Op termijn zou het onze meest winstgevende onderneming kunnen worden als we escortdames kunnen bemachtigen die rijke stinkerds binnen kunnen krijgen. Daarnaast kan de seksclub heel makkelijk worden gebruikt voor het witwassen van ons geld als het net zo

welvarend wordt als de nachtclub. Hoewel mijn belangrijkste zorg iedere nieuwe zakenman met wie we werken, is. Ze moeten allemaal zorgvuldig gescreeend worden als ze met regelmaat drugs willen afnemen.'

'Heb je nog steeds je softwarebedrijf, Security Simplicity?'

'Ja, maar in de toekomst zal er meer geld worden witwassen via Club 7, omdat SS niet langer winstgevend genoeg is om als dekmantel te gebruiken. Mijn Consigliere, Carmine, zal iedere verandering betreffende de geldstroom met alle Capi bespreken,' leg ik uit terwijl ik kijk naar mijn broer die aan de zijkant verdekt opgesteld staat.

Carmine is een veelbelovende advocaat en onderhoudt zichzelf sinds kort. Tot hij afstudeerde betaalde ik al zijn onkosten, net als dat ik dat doe voor de rest van mijn familie: mijn ouders en mijn zusje, Mary. Mary woont bij mijn ouders op een verdieping van de Astoria Tower en Carmine heeft op een andere verdieping zijn eigen appartement. Toen ik de baas werd, heb ik aan Carmine onthuld wat voor werk ik daadwerkelijk doe en ik bood hem de positie als Consigliere aan, omdat hij, als mijn broer, me nooit zal verraden.

Ineens bedenk ik me dat ik nog een laatste verandering moet melden. 'Tot slot, we hebben een nieuwe medewerker, Richard Wade. Tijdens de inval in Club 7 heeft hij bewezen betrouwbaar te zijn. Zijn connecties, voornamelijk op het gebied van het verwerven van de laatste technologische ontwikkelingen van de regering, zullen van pas komen. Maar houd in gedachten dat hij slechts een medewerker is van dit syndicaat; hij werkt voor ons, maar is geen officieel lid. Hij is een intelligente CIA-agent, dus mijn instinct zegt me dat we hem goed kunnen gebruiken. Hij heeft toegang tot hypermoderne elektronische gadgets en zal ons helpen bij het aanleggen van een nieuw beveiligingssysteem in Club 7, maar dat zal een aantal maanden in beslag nemen, dus tot die tijd wil ik extra mankracht in mijn club en in de buurt van onze vrouwen.'

‘Vandaag wijzen we nieuwe bewakers aan,’ voegt Luca eraan toe.

‘Nog andere vragen?’ wil ik weten.

Iedereen schudt zijn hoofd.

‘Meld alle dringende zaken bij Luca. Als er zich iets dringends voordoet en je kunt Luca niet bereiken, neem je contact op met Carmine of James. Niemand mag meer direct contact met mij opnemen.’

‘*Si, Capo crimine.*’ Ja, baas.

Ik weet niet zeker of het me lukt mijn grimas te verbergen als ze me bij mijn nieuwe titel noemen. Cam vangt mijn blik en humor krult rond haar sensuele mond. We delen een onderonsje, omdat zij en ik weten wat er net door mijn hoofd ging. Zij is de enige, naast Luca, die me echt kent.

Ik wend mijn blik af, want alleen al het zien van haar elegante, over elkaar geslagen benen in die blauwgroene wikkeldjurk veroorzaakt een vloed van passie bij me. Ik rond de bespreking af. ‘Jullie kunnen je soldaten op de hoogte brengen en het werk net als anders oppakken.’ Dan fixeer ik mijn blik op Cam. ‘Behalve jij.’

Iedereen behalve Cam gaat ervandoor en als James de deur achter zich sluit, doe ik hem op slot.

Ik weet niet wanneer ik weer een moment alleen met haar zal hebben, maar ik weiger verder te gaan met deze dag zonder haar te hebben geproefd.

HOOFDSTUK 3

CAMILLA

‘*H*oe vond je dat het ging?’ vraag ik Adriano als James de ruimte heeft verlaten.

‘Heel goed. Niet heel veel veranderingen voor de leden en dat realiseren ze zich. Zolang ze me loyaal zijn, zal alles wel gaan.’

Onder zijn nonchalante houding zie ik ook verlangen in hem opbloeien.

‘Dus, even over mij... Ik ben in rang gezakt. Nu ben ik een Capo en dus ondergeschikt aan Luca en Carmine. Voorheen had ik als zijn dochter net zo’n hoge rang als James,’ plaag ik.

Hij trekt een wenkbrauw op en slaat zijn armen over elkaar. ‘Wil je onderbaas worden?’

‘Nee,’ geef ik eerlijk toe. ‘Maar ik vraag me wel af, als het tussen Luca en mij ging, wie je zou kiezen als er een gebouw in de fik stond en je slechts een van ons kon redden.’

‘Dat moet je me niet vragen, mens! Ik zou altijd voor jou kiezen.’ Dan voegt hij er fluisterend aan toe: ‘Daarna zou ik teruggaan om Luca te redden.’

Ik pers mijn lippen op elkaar om mijn lach te verbergen, maar hij ziet het en grijnst.

‘Hoe vond *jij* dat het ging?’

‘Ik denk ook dat het goed ging. Het verbaasde me hoe makkelijk ze je als de Capo crimine accepteren. Ik kon de loyaliteit in hun ogen zien.’

‘Zoals ik al zei, zijn de veranderingen voor hen minimaal. James wist al dat ze mij loyaal waren toen ik een Capo was. Ze begrijpen hoe machtig Luca en ik samen zijn.’

‘Dus nu bepaal jij ineens alles? Zoals God?’

‘Niet zoals God, Cam. Meer zoals Satan,’ zegt hij met een volgende grijns en ik schiet in de lach.

‘Dus je kunt beslissen wat je wilt? Wie dan ook vermoorden of uit dit syndicaat trappen? Zelfs mij eruit trappen?’ Ik kom overeind en beweeg me zijn kant op.

‘Ik ben de baas. Dat kan ik doen.’ Een ondeugende glinstering flitst in zijn ogen.

‘Je kunt me vermoorden...’ Ik laat de woorden wegsterven en breng het meer als een vaststelling.

Kalm kantelt Adriano zijn hoofd. ‘Dat zou ik kunnen. Als je me bedriegt, zou ik je moeten vermoorden.’ Dan lacht hij, maar er schuilt een vleug van een dreigement in als hij zegt: ‘En die verdomde gast waarmee je me bedroog en iedereen die het wist. Dat zou zo’n enorme slachtpartij worden.’

‘Hetzelfde geldt voor jou.’ Ik probeer hem bij zijn kruis te grijpen, maar hij is sneller en grijpt mijn pols beet, kalm en beheerst, zonder zijn lichaam zelfs maar te bewegen.

‘Te langzaam, Cam.’ Hij trekt me strak tegen zich aan, laat zijn hoofd zakken en knijpt in mijn kont. ‘Ik denk dat we elkaar maar tevreden moeten blijven houden om er zeker van te zijn dat niemand vreemdgaat en gedood hoeft te worden.’

Ik stoot een lach uit en geniet ervan hoe het hem elke keer weer lukt om mijn zenuwen te laten verdwijnen. Ik sla mijn armen om zijn nek en sta dicht tegen hem aangedrukt als zijn lippen op mijn hals landen. Mijn ademhaling hapert door dat onschuldige, sensuele gebaar.

‘Ik hou van je, Cam. En er staan veel veranderingen te gebeuren, maar op dit moment wil ik alleen je poesje maar verslinden,’ gromt hij. ‘Geef me de kans je te laten zien hoezeer ik je nodig heb. Ik ga niet tot vannacht wachten.’

Als hij zijn mond op de mijne drukt, cirkelen onze tongen wanhopig in een plagende dans om elkaar heen. Kreunend kneedt Adriano mijn billen en hapt een spoor langs mijn hals naar beneden. Dan trekt hij zich terug en zijn pupillen zijn dusdanig verwijd dat zijn donkerbruine irissen bijna onzichtbaar zijn, wat hem verraderlijk betoverend maakt.

‘Ik wil je naakt, Cam.’

Passie komt in mijn onderbuik tot leven als hij snel het kanten koord van mijn jurk losknoopt en hem van mijn schouders laat glijden, waarna hij om mijn ellebogen blijft hangen voordat Adriano hem op de vloer laat vallen. Zonder zijn ogen van me af te halen, trekt hij bedreven mijn slipje uit terwijl hij zich over mijn dijen een weg naar beneden kust en vervolgens weer terug omhoog. Met een enkele beweging maakt hij mijn bh open en zijn blik verschroeit mijn huid als ik naakt voor hem sta.

We knallen tegen elkaar op, kussen en laten onze handen over elkaar heen glijden tot hij me optilt, mijn benen om zijn heupen wikkelt en me tegen de rand van het bureau positioneert. Adriano raakt me koortsachtig aan waarop ik mijn hoofd achterover gooi en hem bij zijn schouders vastgrijp als hij op mijn tepel zuigt.

Ik kreun en geniet met volle teugen van hoe snel hij mijn lichaam weet te bespelen. Vlug legt hij zijn hand op mijn achterhoofd en kust me hard, dwingt me plat op mijn rug te gaan liggen. Dan plaatst hij mijn voeten op de rand van het bureau, zodat ik wijd opengespreid ben terwijl hij tussen mijn benen knielt en blaast.

‘Ah...’ Dit voelt zo overheerlijk.

Zijn handpalmen strelen langs de binnenkant van mijn dijen

naar beneden en mijn ogen draaien weg als zijn tong over mijn geslacht glijdt. Ik til mijn hoofd op, maar hij draait me om zodat mijn hoofd over de rand van het bureau hangt en ik ondersteboven tegen zijn stijve aankijk. Hij ritst zijn broek open en pompt zijn enorme erectie, waarna hij het topje van zijn schacht over mijn lippen legt.

‘Open je mond,’ draagt hij me op terwijl hij vooroverbuigt en mijn benen weer uit elkaar duwt.

Ik sluit mijn lippen om zijn opwinding en hij slaat zijn armen om mijn dijen. Met mijn poesje tegen zijn mond, neukt hij me met een dierlijk genot met zijn tong terwijl hij zijn pik in mijn mond schuift, wild en meedogenloos. Ik weet zeker dat ik morgen beurs ben van het schuren tegen het bureau.

Als hij zijn tong over mijn intieme delen laat gaan, verlies ik alle besef van tijd terwijl ik hem afzuig. Ik hoor Adriano grommen als ik mijn hand over zijn stijve beweeg en ik kreun als zijn duimen me verder openspreiden en hij me dieper neukt met zijn tong. Ik wurm mijn poesje tegen zijn gezicht door mijn rug van het bureau te krommen en zijn lul plopt mijn mond uit als mijn hoofd achterover klapt doordat ik uiteenspat en er een miljoen sterren over me heen regent. Trillend van de nawerking word ik helemaal slap als hij me met een platte tong likt en na oneindig stille minuten waarin hij me verslindt, ben ik zo gevoelig dat ik nog een keer zou kunnen komen.

Maar Adriano komt overeind en gaat op zijn hurken zitten, zijn handen om mijn hoofd gevouwen en zijn lippen in een ondersteboven-kus tegen de mijne gedrukt om onze smaken te vermengen. Het is kinky. Het is obsessief. Het is wij. Ik kan niet anders dan jammeren als reactie.

‘Je bent het lekkerste wat ik ooit heb geproefd,’ fluistert hij tegen mijn lippen.

Helaas worden we gestoord door een klop op de deur. Geschrokken ga ik overeind zitten, maar hij zwiert me rond en

positioneert zichzelf tussen mijn benen, zijn armen om mijn middel geslagen.

‘Hij zit op slot,’ zegt hij tegen me en roept dan: ‘Ja?’

‘Adriano, Tez heeft gebeld. Hij wil je spreken. Het is dringend. Ik heb hem aan de telefoon,’ meldt een bewaker vanaf de andere kant van de deur.

Adriano ritst zijn broek dicht en laat zijn voorhoofd tegen het mijne zakken als hij mijn teleurgestelde gezicht ziet.

‘Ik ben er over vijf minuten,’ roept hij terug en zegt dan op een verlangende toon: ‘We maken dit vanavond af, want anders heb ik de meest gruwelijk blauwe ballen die je maar kunt bedenken.’

Ik schiet in de lach en duw mijn lichaam tegen het zijne.

‘Verleid me niet nog meer, Cam. Anders neuk ik je nog heel snel in je kont voordat ik ga.’

‘Misschien wil ik dat wel.’ Ik voel een grijns rond mijn lippen verschijnen.

Langzaam en doelbewust vouwt Adriano zijn handen om mijn nek. ‘Ben je nog niet verzadigd, Cam?’

‘O, God, echt wel,’ geef ik met een glimlach toe. Dan spring ik van het bureau.

Hij grinnikt en geeft me een tik op mijn kont als ik buk om mijn kleren te pakken. Dit is wat ik het leukst aan hem vind: hij is intens en autoritair, maar altijd met een duivelse charme die zelfs de meest afgestompte zielen laat smelten.

Adriano pakt mijn slipje en stopt het met een grijns in zijn zak. ‘Van mij.’ Hij laat zich op zijn hurken zakken en neemt mijn bh en jurk in zijn hand. Dan kijkt hij naar me op en kust me tussen mijn benen terwijl ik zijn haren streel.

Met een tedere efficiëntie kleedt hij me weer aan. Terwijl we elkaar een geluidloos moment lang aanstaren, hebben we geen woorden nodig om onze gevoelens uit te drukken.

Als ik weer fatsoenlijk gekleed ga, schuift hij mijn lokken

achter mijn oren zoals hij weet dat ik het wil en legt zijn handen om mijn wangen. 'Wat ga je vandaag doen?'

'Ik moet naar de schietbaan en daarna heb ik een afspraak met je broer. Carmine heeft wat papieren die ik voor James moet tekenen. En later vanavond heb ik zelfverdedigingsles met Fallon. Ik ga ergens een hapje eten met haar. Jij?'

'Ik ben laat. De hele avond besprekingen in de club.' Zijn aanraking verzacht. 'Dit weekend neem ik je mee uit eten. Beloofd.'

'Afgesproken. Zolang je je maar niet inlaat met een van die sletten in de club,' waarschuw ik hem, slechts half voor de grap. We hebben al verschillende incidenten gehad met werkneemsters die schaamteloos met Luca en Adriano flirten en hij weet dat ik daar niet van ben gediend.

'Nooit, Cam. Jij bent de enige die ik nodig heb,' verzekert hij me en slaat zijn armen strak om mijn middel.

'Ik hou van je...' Ineens voel ik zijn stijve tegen mijn buik. 'Ben je nog steeds hard?'

Hij probeert zijn kenmerkende grijns niet eens te verbergen. 'In gedachten neukte ik je tegen het raam in je kont toen ik je aan het aankleden was.'

Ik lach en gebaar naar de bult in zijn broek. 'Ik ga, dan kun je dat onder controle krijgen.'

Zijn mond glijdt over de mijne en hij geeft me een duizelingwekkende kus waarin een belofte schuilt van wat er vannacht nog gaat komen, als we alleen zijn.

'Nergens heen gaan zonder je pistool,' beveelt hij me.

'Ja, baas,' spot ik saluerend terwijl ik zijn ogen in mijn rug voel branden als ik de deur uitloop.

IK ZIT NA onze zelfverdedigingsles met Fallon naast me in de auto, onderweg naar *Francitalia* om een hapje te eten.

Fallons telefoon piept en ze checkt het binnenkomende bericht. 'O, shit. Ik heb voor vanavond per ongeluk ook iets met Wade afgesproken,' flapt ze eruit. 'Vind je het goed als hij bij ons aansluit?'

'Ja, prima hoor.'

'Hij staat bij mijn appartement. Kunnen we hem oppikken of zullen we daar met hem afspreken?' vraagt ze.

'We komen zo ongeveer langs jullie gebouw, dus we kunnen hem net zo goed oppikken.'

'Oké, ik stuur hem een appje dat we er over vijf minuten zijn.'

Mijn telefoon gaat over, dus ik neem op. 'Hallo?'

'Cam, met Rosalia.' Het is mijn jongere, eenentwintigjarige halfzusje, James' andere dochter.

'Hoi, hoe gaat het?'

'Ik zit in de problemen... ' begint ze.

'Je staat op de intercom trouwens. Ik zit met Fallon in de auto,' waarschuw ik haar.

'Nog iemand anders?'

'Nee.'

'Ik heb je nodig.' Ik hoor muziek op de achtergrond.

'Wat is er aan de hand? Waar ben je?' wil ik weten terwijl de kriebels over mijn ruggengraat gaan.

'Ik voel me niet goed. Ik denk dat iemand me heeft gedrogeerd.'

'Rosalia, waar ben je?' herhaal ik vurig en ik trap het gaspedaal in zodra het stoplicht op groen springt.

Ik check mijn binnenspiegel en geef richting aan naar rechts om voor Fallons wolkenkrabber te stoppen, waar Wade staat te wachten.

'Ik ben in Ukrainian Village,' antwoordt Rosalia op een betrap toontje.

'Wat?' zeg ik berispnd. 'Welk deel van Ukrainian Village? Zeg me alsjeblieft dat je niet in hun seksclub bent?'

‘Eh... Jawel, en mijn vader mag er echt niet achter komen. Kun je me helpen?’

Wade opent het portier en Fallon fluistert hard: ‘Stap in.’

‘Ben je alleen?’ vraagt Fallon als ik de weg weer opdraai en in de richting van West Town race, waar de buurt Ukrainian Village ligt.

‘Mijn vriend heeft me laten zitten,’ legt Rosalia zachtjes uit. ‘Ik zit nu op het toilet.’

‘Oké. Blijf daar,’ draag ik haar ferm op. ‘Ik bel je terug als ik vlak bij je in de buurt ben, Rosalia.’

Met een hand aan het stuur, verbreek ik de verbinding. ‘Voer Ukrainian Village in mijn gps in.’

Fallon grist mijn telefoon uit mijn hand. ‘Oké, maar jij let op de weg. Zal ik Adriano bellen?’

‘Nee! Als James dit te horen krijgt, zal Rosalia het huis nooit meer mogen verlaten. *Wij* moeten haar helpen.’

Wade leunt tussen onze stoelen naar voren. ‘Hallo, dames. Nooit een saai momentje met jullie, hè?’

‘Hoi, Wade,’ begroet ik hem en voeg eraan toe: ‘Maak jezelf nuttig en zoek een adres voor me op.’

‘Ja, mevrouw. Wat heeft Rosalia zichzelf op de hals gehaald?’ vraagt Wade terwijl hij zijn smartphone uit zijn zak vist.

‘Ze is in de Oekraïense seksclub,’ antwoord ik.

Wade’s ogen worden zo groot dat het wit duidelijk zichtbaar is. ‘Hoe is ze daar in godsnaam terechtgekomen?’

Ik zucht diep en wissel van baan. ‘Ik heb geen flauw idee.’

In de binnenspiegel zie ik een zwart voertuig me volgen, dus ik wissel weer van baan en trap het gaspedaal in. De andere auto wacht en als ik niet terug wissel, komt hij op mijn baan en begint me weer te volgen.

Mijn telefoon gaat over. ‘O-oh. Het is Adriano,’ mompelt Fallon. Ze houdt hem voor me omhoog zodat ik zijn naam over het scherm kan zien flitsen.

‘Neem op,’ zeg ik en ze tikt op het scherm.

‘Cam, waar ga je heen?’ Adriano klinkt beheerst, maar niet rustig.

‘Rosalia zit in de problemen. Ik moet haar ophalen.’

‘Waar?’ wil hij weten.

Fallon kijkt me verwachtingsvol aan en Wade lacht slechts.

‘Ukrainian Village.’

‘Wat heeft ze daar in godsnaam te zoeken?’ reageert Adriano op scherpe toon.

Ik hoor Luca’s bruiske stem op de achtergrond. ‘Heeft ze Fallon afgezet?’

‘Fallon is nog bij mij,’ laat ik weten.

‘Hé! Bedankt dat je me erbij lapt.’ Fallons wenkbrauwen gaan omhoog en ze grijnst. ‘Hij gaat compleet flippen.’

Ik negeer haar verder en zeg: ‘Ik weet niet wat ze daar doet. Maar ze denkt dat iemand haar heeft gedrogeerd.’

‘Waar is ze precies?’ vraagt Adriano gespannen.

Weer hoor ik Luca en dan begint Fallons telefoon te rinkelen.

Fallon zucht diep en onmiddellijk wordt het een chaos met twee mensen aan twee telefoons terwijl ik ook de aanwijzingen op mijn gps probeer te volgen.

Ik toeter als een andere auto te langzaam op de linkerbaan rijdt. ‘Aan de kant, eikel!’

‘Cam, een soldaat kan haar ophalen,’ klinkt Adriano’s stem onverzettelijk.

‘Dan komt James er binnen een paar seconden achter en zal hij hartstikke overdreven reageren.’

Naast me zit Fallon op verhitte toon met Luca te praten. ‘Er gaat niets met me gebeuren. Wade is hier ook.’

‘Ze hebben me hierin betrokken zonder mijn toestemming,’ bemoeit Wade zich ermee, hard genoeg zodat Luca het kan horen.

‘Oké, iedereen houdt zijn mond dicht!’ roep ik terwijl ik

auto's voorbijscheur. 'Adriano, zet me op de speaker. Fallon, hang op.'

'Luca, luister via Adriano mee,' zegt Fallon en hangt vervolgens op.

'Cam, geef antwoord; waar is ze precies?' vraagt Adriano op ijzige toon.

'De Oekraïense seksclub,' biecht ik op.

'Wat?!' hoor ik zowel Luca als Adriano brullen.

'Fallon, jij blijft in de auto, want ik zweer je...' weet Luca uit te brengen.

Fallon en ik wisselen een blik. 'Oké, prima,' antwoordt ze.

'Adriano, Luca, we gaan gewoon naar binnen, halen haar op en dan zijn we weer weg.' De zwarte auto rijdt nog steeds achter me, dus ik vraag: 'Word ik door een soldaat gevolgd, Adriano?'

'Natuurlijk,' reageert hij onbeschaamd. 'Ze hebben de opdracht gekregen je geen moment uit het oog te verliezen, want anders schiet ik ze neer.'

'Jezus Christus, Adriano! Door hoeveel man word ik de hele tijd in de gaten gehouden?'

Plotseling is het stil. Ik bewaar dit voor een later moment, want ik had Rosalia beloofd haar terug te bellen. 'Laat maar zitten. Ik ga daar naar binnen en jij kunt me niet tegenhouden,' zeg ik beslist.

'Camilla, waag het niet alleen naar binnen te gaan,' beveelt Adriano me op een dictatoriale toon die hij nog nooit eerder tegen me heeft gebruikt.

'Ik ben niet alleen,' verdedig ik mezelf. 'Wade en de soldaat die me volgt zijn er ook. Ik moet Rosalia nu bellen.'

'Haal het verdomme niet in je hoofd de verbinding te verbreken,' waarschuwt hij.

'Ik bel je terug zodra ik haar heb gevonden en we weer in de auto zitten. Of de soldaat achter me moet me voor zijn. Ik hou van je. Niet boos op me zijn.' De woorden rollen er gehaast uit

en ik trek de telefoon uit Fallons hand om de verbinding te verbreken.

‘Nou, ik zou op dit moment niet graag in jullie schoenen staan,’ merkt Wade op.

‘Het is niet makkelijk om met onze mannen samen te leven,’ mompel ik en Fallon laat haar hoofd achterover tegen de hoofdsteen rusten.

Binnen tien minuten kom ik voorbij wat de tiende kerk of kathedraal van West Town lijkt te zijn terwijl ik onze bestemming probeer te vinden.

‘Hier naar links, Cam,’ wijst Wade me de weg als ik bijna een verkeerde afslag neem.

‘Bel Rosalia,’ zeg ik tegen Fallon en ze zet hem weer op de speaker.

‘Cam?’ vraagt Rosalia hoopvol.

‘Ik ben er bijna. Kun je naar de hoofdingang komen?’

Ze wauwelt en ik kan haar woorden niet ontcijferen, dus ik ram de auto in de eerste lege plek die ik zie en voor een mondain uitziende bar springen we er allemaal uit.

‘Volg mij.’ Wade gaat ons voor naar binnen.

Mensen staren ons aan als we hen voorbijlopen. We zijn ook wel een bijzonder drietal. Wade in zijn netjes geperste marineblauwe broek en overhemd en Fallon en ik in een doodnormale spijkerbroek en een simpel topje omdat we rechtstreeks uit de sportzaal kwamen.

Helemaal achter in de bar bevindt zich een andere deur die wordt bewaakt door een forse kerel. Wade zegt iets tegen hem en hij verleent ons toegang.

Dan komen we in een andere wereld terecht. Een Slavische melodie schalt door deze weelderige kamer, aangekleed met gedurfde tinten geel en blauw. Ik zie de Oekraïense vlag met zijn felle kleuren, die perfect in deze erotisch geladen atmosfeer past en om ons heen zijn er mensen aan het dansen, kussen en staan ze tegen elkaar op te rijden.

‘Ze neemt haar telefoon niet meer op.’ Fallon komt naast me staan en ook haar ogen nemen alles om ons heen in zich op.

Wade komt aan mijn andere zij staan. ‘Waar was ze daarnet?’

‘In de damestoiletten. We kunnen beter opsplitsen,’ opper ik.

‘Neem je me nou in de zeik?’ kaatst Wade terug. ‘Ik wil niet op de dodenlijst van Adriano en Luca komen te staan. We blijven bij elkaar. Volg mij.’

Mijn aandacht valt op een lange, blonde man met grijze ogen die dwars door me heen kijken, maar ik keur hem geen blik waardig. We blijven vlak achter Wade terwijl we de ruimte doorzoeken.

‘Deze tent is waanzinnig,’ mompelt Fallon.

‘Ik weet het. Hoe is Rosalia hier in vredesnaam binnengekomen?’ vraag ik me hardop af.

‘Volgens mij heeft ze een aantal *slechte vrienden*,’ reageert Fallon terwijl ze haar blik over de dansvloer laat gaan.

Terwijl we ons een weg door de menigte banen, pak ik haar hand beet zodat we elkaar niet kwijtraken.

‘Ze heeft net geappt dat ze nog steeds in het damestoilet is,’ laat Fallon ons weten en ze probeert de toiletten te vinden, maar ik ben langer en kan een beetje over de mensenmassa heen kijken.

Ik houd Wade aan zijn arm tegen en hij draait zijn hoofd mijn kant op, dus ik gebaar naar achteren. ‘Toiletten.’

Als we voorbij een deel met zitjes met saffieren gordijnen zijn gekomen, bereiken we eindelijk de toiletten. Zonder pardon duwt Wade de deurklink naar beneden en duikt naar binnen. ‘Rosalia!’ roept hij.

‘Hé, dit is het damestoilet!’ protesteert een slanke brunette.

‘Neem me niet kwalijk, dames.’ Hij lacht en ze smelten praktisch. ‘Maar ik ben op zoek naar mijn vriendin die zich niet goed voelt.’

‘O, in het laatste hokje zit een meisje te kotsen,’ zegt ze voordat ze de deur uit slentert.

Wade ramt de witte deur open en we vinden Rosalia zittend op de vloer met haar hoofd achterover tegen de muur.

‘O, God, Rosalia!’ Ik ga op mijn hurken zitten en veeg haar steile, lange zwarte haren uit haar gezicht.

Haar ogen gaan traag en zwaar open en haar blik is ongefocus. ‘Cam.’

‘Hoe voel je je?’

Ze leunt tot vlakbij me. ‘Beter, nadat ik heb overgegeven,’ fluistert ze hard.

Wade, die net zo’n haast heeft als ik, meldt: ‘Kom op. Opstaan.’

Beledigd wijst Rosalia met haar duim naar hem. ‘Wie is dat in godsnaam?’

‘Hij is hier om je hachje te redden.’ Wade bukt om haar bij haar bovenarm beet te pakken en trekt haar omhoog alsof ze niets weegt.

‘Hé, voorzichtig! O, ik *ken* jou,’ kakelt ze met een lach. ‘Je bent die lekkere vriend van Fallon.’

Wade kreunt terwijl ik probeer een grijns te onderdrukken en hij negeert haar. ‘Cam, jij vertrekt eerst met Fallon en ik kom met Rosalia naar buiten.’

Rosalia gaapt Wade aan en knarst met haar tanden.

‘Ze is high van de ecstasy,’ maakt Fallon ons duidelijk. ‘Ik ben een keer gedrogeerd en tandenknarsen is een van de bijwerkingen.’

‘Waarschijnlijk, ja.’ Wade houdt Rosalia in evenwicht en trekt haar tegen zich aan. ‘Probeer als een normaal mens te lopen.’

‘Jawel, Grinch,’ zegt Rosalia serieus, waardoor ik moet grinniken.

Wade schenkt me een blik. ‘Camilla, we bevinden ons op Oekraïens maffiaterrein en we moeten hier weg zien te komen zonder gezien te worden. Als iemand je herkent als het meisje van de Capo crimine hebben we een groot probleem.’

Fallons ogen sperren zich open. 'O, shit. Zijn we op maffia-terrein?'

'Het komt wel goed,' stel ik haar gerust. 'Laten we gaan. Blijf bij Wade, Rosalia.'

Als we naar buiten lopen, voel ik dat er iemand naar me kijkt, maar ik zie niemand die aandacht aan me schenkt. We haasten ons daar weg zonder op problemen te stuiten.

'Geef me de sleutels,' eist Wade bij de auto en duwt Rosalia in mijn armen.

Nadat ik de sleutel naar hem heb gegooid, klikt hij de auto open en installeer ik Rosalia op de achterbank en ga naast haar zitten. Wade rijdt ons terug naar de Loop terwijl Rosalia aan een stuk doorratelt.

Fallon draait haar bovenlichaam om ons aan te kunnen kijken. 'Hoe ben je daar terechtgekomen, Rosalia?'

'Mykhails vader is de eigenaar. Hij gaat naar dezelfde universiteit. Hij is een eikel, want hij heeft me gedumpt voor een of ander blondje.'

'Heeft hij je gedrogeerd?' vraag ik.

'Waarschijnlijk.'

'Je hebt andere vrienden nodig,' laat Wade haar weten.

'Zegt de Grinch die op zaterdagavond met twee vrouwen optrekt,' kaatst Rosalia terug.

Wade snuift slechts als reactie. 'Moet dat een belediging zijn, want dat is het niet. Het is eigenlijk wel een mooi compliment.'

Rosalia wil reageren, maar ik onderbreek hun gekibbel. 'Ik reken wel af met die vriend van je. Niet meer met hem afspreken.'

'Dat was ik ook niet van plan. En bedankt dat je me hebt geholpen.' Ze geeft me een stevige knuffel en binnen een tel wisselt haar stemming naar enthousiast; misschien is dat ook een bijwerking van de drugs. 'Nou, aangezien ik high ben en me niet meer misselijk voel, wat gaan we doen?'

Wade en Fallon wisselen een blik. Fallon en ik staan op

scherp omdat we weten dat we thuis gedonder kunnen verwachten. En Wade is zichtbaar geïrriteerd door het constante gekakel van Rosalia.

‘Waar moeten we naartoe?’ richt Wade zich tot mij.

‘We kunnen haar niet in deze conditie bij haar thuis afzetten,’ zegt Fallon, maar ze brengt het meer als een vraag.

‘Nee. We kunnen haar naar Club 7 brengen,’ stel ik voor. ‘Dan kan ze nuchter worden en ervoor zorgen dat de bewakers haar daar zien, zodat ze haar alibi kunnen bevestigen tegenover James.’

Wederom verandert Rosalia’s stemming in een fractie van een seconde, maar deze keer wordt ze serieus. ‘Wacht, zal Adriano daar zijn? Weet hij dat je me uit de penarie moest halen?’

‘Ja,’ antwoord ik. ‘Waarom? Hij zal er niets over zeggen.’

Rosalia maakt een spottend geluid. ‘Alleen als jij ongeschonden bent. Iedereen weet dat hij uit z’n plaat gaat als er iets met jou gebeurt. Jij bent zijn kryptoniet. Nee, zijn tegenovergestelde kryptoniet. Jij maakt hem sterk. En kryptoniet maakt Superman zwak. Dus, ja, jij bent zijn tegenovergestelde kryptoniet.’

‘Gek genoeg,’ bemoeit Fallon zich er met een half lachje mee, ‘begrijp ik precies wat ze bedoelt.’

‘Zit je nog steeds te ouwehoeren?’ mompelt Wade tegen Rosalia.

Ze rolt met haar ogen en leunt achterover tegen de leuning terwijl ik kijk hoe de wolken voorbijdrijven en mijn plan bedenken.

‘Adriano gaat woest zijn,’ zegt Fallon tegen me.

‘Ik handel het wel met hem af.’

ZODRA WE BINNEN zijn bij Club 7, die voor vanavond net zijn

deuren heeft geopend, leidt een bewaker ons de achterste trap op naar Adriano's kantoor.

Rosalia is verrassend stil en ik realiseer me dat ze net zo gespannen is als de rest van ons. Ze weet hoe deze wereld in elkaar zit en zet zichzelf ook schrap voor Adriano's woede.

Als we voorbij de zitgedeeltes komen op de gestoffeerde eerste verdieping, is de dansende menigte beneden te zien. We lopen naar onze bestemming en voordat ik zelfs maar heb kunnen kloppen, wordt de deur door een ziedende Luca opengetrokken.

Adriano's kantoor heeft een moderne uitstraling met een zwarte vloer en de muren zijn onberispelijk wit geverfd. Het raam gaat verscholen achter gordijnen die altijd dicht zijn en van het plafond tot aan de vloer reiken. Het enige licht komt van de gigantische chromen staande lampen die in twee tegenovergestelde hoeken staan. Het meubilair bestaat uit een groot Italiaans, zwart glazen bureau dat voor het raam staat met luxe, witleren stoelen eromheen.

Adriano zit achter het bureau met een soortgelijke woedende uitdrukking op zijn gezicht mijn kant op gericht, terwijl hij een trek van zijn sigaret neemt.

Ik smeeek Fallon met mijn ogen om het cool te spelen en ze laat mij de leiding nemen.

'Nou, wat aardig van jullie om naar ons toe te komen,' sneert Luca, hoewel hij kalmpjes de deur sluit als we daar met Wade op een rijtje staan.

Het zou gewoon komisch zijn als de twee bazen ons niet aanstaarden.

'Hoe gaat het met haar?' Adriano drukt zijn sigaret uit in de glazen asbak en leunt dan achterover.

'Ze moet nuchter zien te worden. Haar vriend heeft haar ecstasy gegeven of zo,' antwoord ik.

De meest gespannen stilte die ik ooit heb meegemaakt, daalt

over ons neer terwijl Adriano's aandacht op mij is gefixeerd.
 'Hoe heet je vriend, Rosalia?'

'Mykhail. Waarom?'

'We gaan een babbeltje met hem maken,' laat Adriano haar weten, nog steeds mijn blik gevangenhoudend.

Dat betekent dat Mykhail binnenkort verrekt van de pijn; dat kan ik je verzekeren.

Adriano praat verder. 'James is niet thuis, dus je moet daar direct heen en dit uit je systeem slapen. Een van mijn bewakers zal je brengen. Kan ik erop vertrouwen dat je rustig naar je bed zult gaan?'

'Ja, ik beloof dat ik zal gaan slapen. Vertel je het niet aan mijn vader?' Haar toon is hoopvol.

'Dat zullen we niet doen. Maar nog een zo'n incident en dan zeg ik het *wel* tegen James, Rosalia. Je hebt niet alleen jezelf in gevaar gebracht, maar ook Luca's vrouw, Cam en Wade. Dat tolereer ik niet nog een keer.'

'Dat snap ik. Het spijt me. Wees alsjeblieft niet boos op Cam en Fallon.'

'En ik dan?' vraagt Wade, die net doet alsof hij zich beledigd voelt.

Rosalia rolt met haar ogen naar hem. 'Op hem kun je boos worden.'

Fallon en ik lachen, maar geen van de mannen vindt het grappig.

'Dus, Cam.' Adriano komt op me aflopen en hij ziet er verwilderd uit in zijn zwarte overhemd met de mouwen tot aan zijn ellebogen opgerold als hij me van top tot teen in zich opneemt. 'Waar is je pistool?'

'Dat kon ik nergens verbergen.'

Aderen kloppen op zijn voorhoofd. 'Je bent daar zonder enig wapen naar binnen gegaan?'

Ik recht mijn rug, want ik ben een Capo. 'Ik was voorzichtig.'

Zijn ingehouden woede is absoluut voelbaar; ik moest echter mijn zus helpen.

‘Ik kon haar daar niet alleen...’

‘Je had de soldaat haar moeten laten halen.’ Zijn gezicht loopt rood aan als ik mezelf staande houd. ‘Ik ben zo fucking kwaad!’

Iedereen is verder stil als Adriano me met een ijzige blik aanstaart.

‘Waag het niet nog een keer om ons telefoongesprek te verbreken. Ik ben je Capo crimine.’ Het is een rechtstreeks bevel zoals hij me nog niet eerder heeft gegeven.

Hij duwt allebei zijn handen in zijn haar terwijl hij me in zich opneemt. Deze positie van baas verandert Adriano langzaam. Ik kan het merken aan de manier waarop hij me meer en meer probeert te beheersen. Waar hij eerder wild en ongetemd was, wordt hij nu, met meer macht, steeds strenger. Ik ben bang dat al die gehoorzame mannen om hem heen maken dat hij zich zorgen maakt om mijn ongehoorzame gedrag. Hij is er niet langer aan gewend dat mensen tegen zijn wil ingaan. Maar ik heb van hem geleerd mijn gevechten zorgvuldig te kiezen en hoe ik overredingskracht kan inzetten. Deze situatie is het gevecht niet waard; ik moet hem zien te kalmeren.

‘Het spijt me. Ik zal het niet meer doen,’ geef ik toe, want het doet pijn aan mijn hart om zijn angst te zien.

‘Nee, dat zul je zeker niet,’ reageert hij, maar ik laat mijn handpalm verzoenend op zijn hart rusten.

Hij grijpt mijn hand beet en slaakt een diepe zucht. Het is duidelijk zichtbaar dat hij nu kalmer wordt.

Fallon gaat naar Luca als hij en Wade elkaar nors aankijken en ze raakt zijn wang aan. ‘Er is niets gebeurd en we hadden dit niet gepland. Zonder Wade waren we niet naar binnen gegaan.’

Dat is niet waar, maar ik houd mijn mond dicht. Fallon en ik waren op de een of andere manier wel binnengekomen. Ik zou Rosalia daar nooit alleen hebben achtergelaten.

Luca ontspant zich en trekt haar tegen zich aan. ‘Ik wil niet

dat je bij dit soort incidenten betrokken raakt. Cam is een Capo, maar jij bent ongetraind, Fallon.'

'Maar we mankeren niets.' Ze kijkt Wade smekend aan, hem in stilte aansporend haar te helpen.

'Nou,' merkt Wade op, 'ze heeft wel gelijk. Ik zou ze niet hebben meegenomen als ik niet dacht dat ik de situatie daar aankon.'

'Volgende keer wacht je op onze mannen,' beveelt Adriano en tot mijn verbazing stemt Wade toe.

Een klop op de deur kondigt aan dat de bewaker klaarstaat om Rosalia thuis te brengen.

'Ik ga er ook vandoor,' zegt Wade.

'Wij ook,' laat Adriano me op een minder verhitte toon dan een minuut geleden weten.

Luca en Fallon melden ook dat ze naar huis gaan en we gaan allen uiteen. Maar onderweg naar de uitgang worden Luca en Adriano terug naar Adriano's kantoor geroepen om enkele papieren te ondertekenen, dus ik wacht aan de bar nadat ik een flesje water heb gepakt en Fallon gaat alvast naar Luca's auto.

Terwijl ik mijn flesje leegdrink, zie ik twee blonde mannen in gekreukelde pakken de ruimte in zich opnemen. Aangezien het nog niet erg druk is, vallen ze nogal op. De ene knikt een keer en ik volg zijn blik naar een andere man die vervolgens de gang in verdwijnt die naar de achteringang leidt.

Alarmbellen beginnen in mijn hoofd te rinkelen en ik hou de bewaker die langs me loopt aan zijn arm tegen. 'Let op die twee mannen. Volgens mij hebben we ongenodigde gasten.' Ik gebaar met mijn kin naar hen. 'Ik ga achter de derde man aan, die ze net naar de gang hebben gestuurd.'

Ik glip de gang in en zie dat de man naar de lift gaat die hem naar beneden naar de seksclub brengt.